

Άραγε η Ανάσταση ξυπνά στις καρδιές τη χαρά και τη γλυκιά ελπίδα;

/ [Γνώμες](#)

Κωνσταντίνος Γανωτής: Φιλόλογος-συγγραφέας. Όμιλητής σε σχολές γονέων, πνευματικά κέντρα και Ίεροὺς Ναοὺς κατὰ τόπους τῆς Ἑλλάδος. Συνεργάτης τοῦ Ῥαδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας

Οι ψυχές μας, πρέπει να τ' ομολογήσουμε, πατούν με το ένα πόδι στο κοσμικό φρόνημα και με το άλλο στο κατώφλι του Παραδείσου.

Είμαστε δηλαδή δίψυχοι σαν τον Απόστολο Θωμά πριν από την ψηλάφηση. Δεν μπορούμε απλά να αισθανθούμε χαρά όταν δεν έχουμε “συμπορευτεί” με τον Χριστό, έστω και κατά την περίοδο του Τριωδίου.

Όταν δεν έχουμε συμπορευτεί μαζί Του με την εγκράτειά μας, την προσευχή μας, την ψυχική προετοιμασία μας με την ειρήνη μεταξύ μας, την συμπόνοια στον

διπλανό μας, πώς να δεχτούμε και να απολαύσουμε ειλικρινά ένα τέτοιο γεγονός ;

Δεν αρκεί που ξέρουμε τι αναπαριστά, τι συμβολίζει ή τι σημαίνει η κάθε μέρα πριν την Ανάσταση του Κυρίου μας, δεν αρκούν οι στολισμοί και οι υλικές προετοιμασίες, δεν αρκούν τα μερικά λεπτά έξω από την Εκκλησία, δεν αρκούν οι εκκωφαντικές εκρήξεις, για να μας αφυπνίσουν την αληθινή χαρά της Ανάστασης. Μόνο τον ενθουσιασμό της υλικής και πρόσκαιρης καλοπέρασης.

Κι όμως ο Χριστός μας ανασταίνεται κάθε μέρα και μας περιμένει κάθε ημέρα κοντά Του, και συμπορεύεται Εκείνος στους πόνους και τα πάθη μας.

Μέσα από τις δοκιμασίες μας, σε όλες τις δυσάρεστες, ακόμα και στις ευχάριστες προκλήσεις, που λυμαίνονται την χαρά μας την αληθινή, ας προτάξουμε το “ Χριστὸς ανέστη ”!